

ARCAEUS SAMOLECZENIA

~ Lekcja ósma ~ Techniki wędrówki mentalnej

Oryginał angielski © 2002 Rawn Clark
Wersja polska © 2004 FranzBardon.pl

Witam w ósmej lekcji *Archaeus samoleczenia*. Ta lekcja jest odpowiednia jedynie dla osób, które opanowały wcześniejszą lekcję szóstą.

Istnieją trzy stopnie czy rodzaje mentalnej wędrówki. Pierwszy jest wtedy, gdy samodzielne ciało mentalne jest oddzielane od astralno-fizycznej powłoki. Drugi - kiedy ciało astralno-mentalne jest najpierw oddzielane od powłoki fizycznej, a następnie samodzielne ciało mentalne jest oddzielane od powłoki astralnej. Trzeci i ostatni stopień jest wtedy, gdy po wykonaniu oddzielenia ciała astralno-mentalnego od fizycznego, a następnie po oddzieleniu samodzielnego ciała mentalnego od powłoki astralnej, ognisty obszar ciała mentalnego jest oddzielany od powietrznego obszaru samodzielnego ciała mentalnego.

Pierwszy stopień wędrówki jest tym, co Franz Bardon opisywał w VIII kroku *Wtajemniczenia do Hermetyzmu*. W metodzie oddzielania samodzielnego ciała mentalnego bezpośrednio od astralno-fizycznej powłoki, uzyskuje się purpurowy sznur, który reprezentuje to, co zostało z połączonych obszarów ziemi i wody ciała mentalnego. W tej metodzie, postrzeganie może przechodzić od czysto mentalnego do astralnego, a integracja percepacji przez samodzielne ciało mentalne w emocjonalnym kontekście jest bardzo łatwa. Ten stopień najbardziej pasuje do mentalnej wędrówki po chwili obecnej, po fizycznym otoczeniu, do zwiedzania miejsc na Ziemi etc. Jest to stan poprzedzający technikę wędrówki astralnej, której Bardon naucza w dziewiątym kroku *Wtajemniczenia do Hermetyzmu*.

W drugim stopniu wędrówki najpierw oddziela się ciało astralno-mentalne od formy fizycznej, odkrywając srebrny sznur, który jest opuszczonym obszarem ziemi ciała mentalnego. Następnie oddziela się samodzielne ciało mentalne od formy astralnej, odkrywając fioletowy sznur (zamiast gęstszego purpurowego), który jest opuszczonym obszarem wody ciała mentalnego. To zapewnia głębsze oddzielenie samodzielnego ciała mentalnego i jest bardziej adekwatne dla czysto mentalnych percepacji, które dotyczą integracji bezpośredniego postrzegania podstawowego znaczenia z myślą. Możliwe jest szybkie zintegrowanie mentalnych percepacji z poziomem emocjonalnym, lecz nie jest to automatyczne i tym samym wymaga intencji. Łatwo jest również ściągnąć formę astralną do samodzielnego ciała mentalnego i przejść z tego stanu do wędrówki astralnej.

Ten drugi stopień jest najbardziej odpowiedni dla subtelnieszych mentalnych badań obecnej chwili i fizycznego środowiska, a także, co jest dużo ważniejsze, jest najlepszy do zwiedzania wyższych płaszczyzn, czyli stref planetarnych. Jednakże połączone obszary powietrza i ognia samodzielnego ciała mentalnego nie mogą podróżować daleko poza strefę Jowisza i mogą jedynie przeniknąć do „krawędzi” Otchłani. Innymi słowy, samodzielne ciało mentalne jest tworem sfery sekwencyjnej i jako takie nie może wejść do niesekwencyjnej sfery wieczności.

Jedynie obszar ognia ciała mentalnego może przekraczać Otchłań pomiędzy sekwencyjną a wieczną sferą.

A to sprowadza mnie do trzeciego i ostatniego stopnia wędrówki mentalnej – jest to separacja obszaru ognia samodzielnego ciała mentalnego. Zaczyna się od drugiego poziomu i następnie oddziela się obszar ognia ciała mentalnego od jego integracji z obszarem powietrza. To odkrywa krystalicznie przejrzysty sznur, który jest wszystkim, co pozostaje z powietrznego obszaru, kiedy świadomość jest całkowicie skupiona jedynie w obszarze ognia. Przy tym stopniu istnieje jedynie bezpośrednie postrzeganie podstawowego znaczenia i BYCIE. Te percepcje mogą być okresowo integrowane z powietrznym obszarem myśli, lecz to wymaga aktu woli, który oddala cię od pełności skupienia na obszarze ognia. Obszar ognia jest jak ogień, zawsze sięga w górę i na zewnątrz. Zatem integracja bezpośredniego postrzegania obszaru ognia z obszarem powietrza wymaga odwrócenia się od tego, co się bezpośrednio postrzega. W konsekwencji, to przerywa ciągłość percepji i osoba musi wtedy powrócić do skupienia na obszarze ognia i oddzielenie go.

Jedynie obszar ognia ciała mentalnego jest w stanie bezpośrednio postrzegać i scalać świadomość z wiecznym ciałem mentalnym.

Jest to najwyższy stopień bardonowskiego ćwiczenia pustki umysłu z pierwszego kroku *Wtajemniczenia do Hermetyzmu*. Na poziomie kroku pierwszego uczeń skupia swoją uwagę na obszarze ognia swojego ciała mentalnego. Jest to obszar bezpośredniego postrzegania podstawowego znaczenia i stan najlepiej opisywany jako BYCIE. Tutaj nie ma myślenia – jedynie postrzeganie i BYCIE. Jednakże w ćwiczeniach kroku pierwszego to wszystko odbywa się, gdy wszystkie trzy ciała są wciąż połączone. W rezultacie, obszar ognia jest połączony przez bardzo gruby, gęsty sznur, który reprezentuje połączone obszary ziemi, wody i powietrza ciała mentalnego. To tworzy dużo, pewnego rodzaju, hałasu w tle, z którego nie zdajemy sobie sprawy, dopóki nie doświadczymy głębszej ciszy i większej kontroli, która przychodzi przy wcześniejszym oddzieleniu ciała mentalnego.

Gdy uczeń pogłębia swój stan pustki umysłu poprzez praktykę, sznur łączący obszar ognia staje się cieńszy i czystszy, odkrywając sukcesywnie różne poziomy umysłu. Najpierw warstwy umysłu związanego z mózgiem, następnie umysłu związanego z emocjami, potem umysłu związanego z myślami i ostatecznie umysłu postrzegającego. Możliwe jest, przy wytrwałej praktyce i prawdopodobnie wyjątkowym naturalnym talencie, by osiągnąć stan, w którym sznur łączący obszar ognia z połączonymi obszarami ziemi, wody i powietrza uzyskuje krystaliczną przejrzystość. Jednakże dla większości osób zajmuje to **dużo czasu**.

Poprzez oddzielenie najpierw trzech ciał, a następnie oddzielenie obszaru ognia od obszaru powietrza, osoba może osiągnąć najgłębszy możliwy stan pustki umysłu. Jednakże mniejszy stopień pustki, lecz taki, który wciąż jest większy niż ćwiczenie kroku pierwszego, może być osiągnięty poprzez wcześniejsze oddzielenie ciała astralno-mentalnego od fizycznej powłoki i przez oddzielenie obszaru ognia od ciała astralno-mentalnego, pozostawiając astralno-mentalną powłokę połączonych obszarów wody i powietrza. To skutkuje przezroczystym złotym sznurem, poprzez który obszar ognia może szybko integrować swoje bezpośrednie postrzeganie z wodnym i powietrznym aspektem ciała mentalnego. Chociaż oznacza to okresowe przerywanie stanu pustki i bezpośredniego postrzegania, to oczyszczenie przezroczystego żółto-złotego sznura do stanu krystalicznej czystości zajmuje znacznie mniej czasu.

Skoro z oczywistych względów niemożliwe jest, bym przeprowadził cię przez te praktyki, to teraz po prostu zarysuję metody osiągnięcia każdego ze stopni wędrówki mentalnej. Z pewnością będziesz w stanie zastosować ten zarys w swojej własnej praktyce.

Stopień pierwszy: zacznij od elementowego zrównoważenia i integracji wszystkich trzech ciał, tak jak zostało to opisane w lekcji szóstej. Gdy twoje trzy ciała są w pełni zreintegrowane, oddziel swoje samodzielne ciało mentalne od astralno-fizycznej powłoki. Postrzegaj purpurowy sznur i następnie zbadaj swoje otoczenie. Tak samo jak przy instrukcjach odnośnie wędrówki astralno-mentalnej w lekcji siódmej, musisz sprawdzić dokładność swoich percepacji po każdej sesji. Zacznij, wędrując bardzo blisko swojej astralno-fizycznej powłoki, a z czasem zapuszczaj się coraz dalej. Podczas wędrówki praktykuj integrację percepacji swojego samodzielnego ciała mentalnego z ciałem astralno-fizycznym. Po skończeniu podróży mentalnej ostrożnie i dogłębnie reintegruj się ze swoją astralno-fizyczną powłoką.

Podróż z jednego miejsca do drugiego jest powodowana przez sformułowanie jasnej intencji, by przenieść się do wybranego miejsca. Na przykład, jeśli chcesz odwiedzić przyjaciela w innym kraju, to sformułuj silną intencję, by to zrobić. Podróż do innych płaszczyzn czy stref jest dokonywana poprzez intencję oraz przez świadome zharmonizowanie samodzielnego ciała mentalnego z wibracją wybranej strefy. Na przykład, jeśli chcesz zwiedzić królestwo elementów, to sformułuj taką intencję i wypełnij swoje samodzielne ciało mentalne odpowiednim elementem.

Stopień drugi: zacznij od elementowego zrównoważenia i integracji wszystkich trzech ciał, tak jak zostało to opisane w lekcji szóstej. Kiedy twoje trzy ciała są w pełni zreintegrowane, oddziel swoje ciało astralno-mentalne od fizycznej powłoki. Postrzegaj srebrny sznur i następnie oddziel swoje samodzielne ciało mentalne od powłoki astralnej. Postrzegaj fioletowy sznur i następnie zbadaj swoje otoczenie. Tak jak zawsze, musisz później sprawdzić dokładność swoich percepacji po każdej sesji. Zacznij od wędrówki bardzo blisko astralnej i fizycznej powłoki, a z czasem zapuszczaj się coraz dalej. Podczas wędrówki praktykuj integrowanie percepacji swojego samodzielnego ciała mentalnego w ciele astralnym. Po skończeniu mentalnej podróży ostrożnie i dogłębnie reintegruj się ze swoją astralną i fizyczną powłoką. Do podróży stosuje się te same metody co przy stopniu pierwszym.

Stopień trzeci: zacznij dokładnie jak przy stopniu drugim. Kiedy twoje trzy ciała są oddzielone, skup uwagę wyłącznie na obszarze ognia twojego samodzielnego ciała mentalnego. **Postrzegaj** podstawowe znaczenie swojej separacji od obszaru powietrza i **postrzegaj** podstawowe znaczenie krystaliczne przejrzystego sznura, który cię z nim łączy. Wyizoluj swoją świadomość jedynie do obszaru ognia – tylko do postrzegania i BYCIA.

Podróż obszarem ognia ciała mentalnego również jest kwestią intencji i wykorzystania prawa sfery mentalnej „podobne przyciąga podobne”. Jednakże tę intencję należy ukształtować **przed** oddzieleniem obszaru ognia od obszaru powietrza. Intencja celu, do którego chcemy podróżować, jest bardzo silnie formułowana w samodzielnym ciele mentalnym tuż przed skupieniem uwagi wyłącznie wewnątrz obszaru ognia. W tym miejscu można wewnątrz samodzielnego ciała mentalnego skondensować element, fluid czy kolorowe światło. Wszystkie te działania tworzą silnie skupioną krystalizację materii mentalnej, która służy za punkt kotwiczny, do którego przyciągany jest twój cel; i vice versa, który jest tak samo przyciągany **do i przez** twój cel. Gdy ty i twój cel zbiegacie się na płaszczyźnie mentalnej, skupiasz się wyłącznie na obszarze ognia i oddzielasz od obszaru powietrza. To umieszcza

twój obszar ognia w twoim mentalnym celu. Innymi słowy, **wcelowujesz** swój obszar ognia i uwalniasz go.

Jeśli eksplorujesz poziom płaszczyzny mentalnej swojego bezpośredniego fizycznego otoczenia jedynie obszarem ognia, to potrzeba będzie sporej ilości doświadczeń, by „sprawdzić” je później swoim fizycznym wzrokiem, lecz w tym miejscu powinieneś być już bardzo pewny prawidłowego działania swoich mentalnych zmysłów.

Podczas eksperymentów z samym obszarem ognia powinieneś okresowo integrować swoje percepce w obszarze powietrza. Jeśli jest to konieczne, całkowicie zjednocz obszar powietrza, a następnie z tego miejsca zintegruj swoje myśli z obszarem wodnym, gdyż to da większą pewność, że później będziesz je pamiętać. Ostatecznie, przejście pomiędzy przebywaniem w samym obszarze ognia, a następnie integrowanie go z obszarem powietrza i dalsze oddzielenie samego obszaru ognia, powinno stać się bardzo płynne i szybkie.

Z praktyką nauczysz się również, jak napędzać sam obszar ognia **po** jego oddzieleniu od obszaru powietrza. Jest to dokonywane poprzez proces otwierania się na to, co jest **postrzegane**, w przeciwnieństwie do wyrażania intencji tego, co się **wyobraża**. Na przykład, osoba celowała i przybyła do strefy księżycowej, lecz teraz chce wznieść się stamtąd do strefy Merkurego. Potrzeba do tego **otworzenia się na** bezpośrednie postrzeganie podstawowego znaczenia vibracji strefy Merkurego.

Ostatecznie, można **otworzyć się** na strefy, w które zsekwencjonowane samodzielne ciało mentalne nie jest w stanie wycelować, gdyż nie jest w stanie ich sobie w pełni wyobrazić. Jednakże sam obszar ognia jest w stanie **postrzegać** to, czego zsekwencjonowana świadomość nie może sobie wyobrażać. Na przykład, kiedy samodzielne ciało mentalne jest wypełniane akashą przed oddzieleniem obszaru ognia i bardzo silnie sformułowana jest intencja scalenia się ze swoją Większą jaźnią, to kieruje to obszar ognia **ku** wiecznemu ciału mentalnemu. Gdy już obszar ognia jest oddzielony, **postrzega** on Większą jaźń i następnie musi on **otworzyć się na** Większą jaźń i w pełni wykorzystać swój ogień jako promienistość, która wypełnia i staje się jednym z Większą jaźnią. Tej samej metody można użyć do scalenia się z wybraną formą Bóstwa, do badania konkretnych oblicz Pierwotnej Przyczynowości etc.

Kiedy dokonywana jest jakakolwiek wędrówka samym obszarem ognia, należy zwrócić szczególną uwagę na następujący po niej proces reintegrowania czterech obszarów i trzech ciał. Spędź kilka chwil, czy nawet minut jeśli to konieczne, integrując bardzo dogłębnie obszar ognia i powietrza. Nie spiesz się z tą integracją percepacji do swojego myślącego umysłu. Podobnie, dogłębnie zintegruj samodzielne ciało mentalne z astralną powłoką i pozwól, by wszystkie te myśli ułożyły się na poziomie twoich percepji emocjonalnych. I tak samo dogłębnie reintegruj swoje ciało astralno-mentalne z fizycznym. Dołącz pamięć percepji, myśli i uczucia ze swojej mentalnej podróży do swojej ziemskiej świadomości.

To kończy lekcję ósmą *Archaeus samoleczenia*. Mam nadzieję, że te techniki pomogą odkryć Wieczny Splendor Bezgranicznego Światła, ułatwiając i zachęcając cię do własnych eksploracji naszego nieskończonego wszechświata, ze wszystkimi jego cudami.

Wszystkiego dobrego!